

ling efter Flertallets Opfattelse ikke bør meddeles, naar der mellem de paagældende Personer har bestaaet et Forhold, svarende til det mellem Forældre og Børn bestaaende. Det samme Flertal har, dog med en Del Betænknelighed, til det stillede Ændringsforslag knyttet en Bestemmelse om, at ogsaa det paa Forbindelse udenfor Ægteskab grundede Svogerskab af den i Paragraffen omhandlede Art i Overensstemmelse med nugældende Ret bør være en Hindring for Ægteskabs Indgaaelse, dog at der ved Spørgsmaalet om Dispensation bør gives Administrationen friere Hænder. *Mindretallet* udtalte, at det »mener, at Ægteskab mellem Personer, af hvilke den ene har været gift med den andens Slægting i ret op- eller nedstigende Linie, under ingen Omstændigheder bør tillades«, og stillede et dertil sigtende Ændringsforslag, der forkastedes, hvorefter Flertallets Forslag, der gik over i den endelige Lov, vedtoges enstemmig. — Af Socialdemokraterne stillede Forslag, der forkastedes, om at udstemme de af Regeringen foreslaaede Paragraffer (og i Loven vedtagne) om, at der skal afgives Erklæring om, i hvilken Tro Børn af Ægtefæller af forskellige Trossamfund skal opdrages, og tilvejebringes Attest om, at Manden ikke er under Fattigforsørgelse, ligeledes Reglerne om Forloverattest og om Lysning, »idet disse forskellige Bestemmelser er Levninger fra Middelalderen uden virkelig praktisk Betydning, men alle med den Virkning at gøre det vanskeligere og mere omstændeligt at faa Ægteskabet indgaaet«. Hvad særlig angaar Lysningen, udtales det i Betænkningen, at det har været overvejet at lade den bortfalde, men Flertallet (Udvalget undtagen Socialdemokraterne) er blevet enigt om at opretholde den, dog under den Form, at den skal foregaa enten fra Prædikestolen eller ved Tinglæsning og ingen Sinde ved Opslag (som foreslaaet af Regeringen), samt at Brudefolkene faar frit Valg med Hensyn til, om Lysningen skal foregaa fra Prædikestolen eller ved Tinglæsning. *Mindretallet*, de Konservative, mente i Overensstemmelse med Lovforslaget, at Parternes Valg mellem kirkelig og borgerlig Vielse ogsaa bør være bestemmende for Lysningens Form, saa at der til kirkelig Vielse hører Kundgørelse fra Prædikestolen og til borgerlig Vielse Tinglæsning. Det radikale Udvalgsmedlem udtaler i Betænkningen særlig, at det forekommer *Mindretallet* rigtigst at bibeholde Lysningen som et Udtryk for, at Ægteskabet har en Side, der »vender udad mod Samfundet, hvorfor dette maa have en Interesse i at faa Besked om Ægteskabets Indgaaelse«. — Medens det af Ministeren i Lovforslaget var foreslaaet, at Bevislighederne for Ægteskabsbetingelsernes Tilstedeværelse skulde udenfor København forelægges Politimesteren, foreslog Flertallet (Udvalget undtagen Socialdemokraterne), der mente, at dette vilde medføre Forhaling, at disse